

ДРАГИЊА УРОШЕВИЋ О МЕСЕЦУ

Надахнуту поетесу Драгињу Урошевић, Милан је чешће истицао са пуно поштовања па смо је ми неколико пута поменули пишући о *Песничкој школи* Миодрага Павловића. Први пут због изостајања са заједничке репрезентатив-не књижевне вечери полазника школе под називом *Кључ за отворена врата*. Њено учешће је било врло запажено на радним састанцима; одликовала се красним стиховима и умним коментарима. Други пут поводом истакнутог ме-ста у антологији *Космички цвет*, поред Слободана Зубановића и Мирослава Лилека. И најзад у вези са проналажењем њене песме *Господин Месец – Ручак* коју је Димитријевић запазио у *Летопису Матице српске*.⁵⁴¹

Драгињу Урошевић је више пута истицао Миљурко Вукадиновић у учеста-лим заговарањима да се напише студијско-монографски прилог о *јединственој* Павловићевој Песничкој школи.

Према неким изворима, поетеса Урошевић (1949) почела је рано да објављује прве стихове, још далеке 1969. Године 1972/73. радила је као новинар у Радију „Београд 202“, да би 1973/74. била председник Књижевне омладине Србије; а потом више од десет година била је секретар Секције за културу РК ССРН Ср-бије. Објавила је више збирки песама и велики број библиографских јединица у разним књижевним часописима и публикацијама, новинама и на радију.

Прва збирка песама, под оригиналним насловом *Згласје*, штампана је 1972. са којом је скренула пажњу на свој изразити таленат. После неколико година објавила је књигу *Велика дневна музика* (1976); две године потом публикује збирку *Чежња под тамним бреговима* (1978). А онда је настала пауза више од десетак година, што се иначе догађа са особенијим књижевним личностима и појавама (Милан Дединац), па је бунтарска књига *Лични устанак* штампана 1989. Наредне 1990. појавила се збирка *Призор из заумбрежја*, која је наишла на значајан одјек у књижевној јавности. Поводом те књиге Чedomир Марковић је писао: „Саопштавајући универзалну чежњу за митским домом песникања је дотицала завидне метафоричне дубине и, неретко, домашила нивое наглашено

541 Н. Цветковић, *Астроном – песник – друмовник М. С. Димитријевић*, стр. 232-234.

индивидуалних сублимности“.⁵⁴² Склона митопоетском певању, у својој лирици је обједињавала разубљено искуство неосимболизма, прожимајући га елементима херметичког мистицизма.

Драгиња Урошевић је деведесетих година прошлог века објавила још неколико вредних збирки песама. Поменимо неке до њих: *Јелена Анжујска* (1994), *Небеска преља* (1994), *Дневник добровољне несанице* (1995). Године 1996. добила је престижну награду *Бранко Миљковић* за песничко дело што је у извесном дослуху са неосимболистичким и интелектуално наглашеним певањем.

Белешку од неколико редова⁵⁴³ о Драгињи Урошевић, уредник *Васионе* М. С. Димитријевић започиње поетесиним рођењем у Краљеву и податком да живи у Београду. Додајмо да је суделовала и у раду Песничке школе, а 1972. објавила и збирку песама под лирски изазовним насловом *Згласје*.

***Породицама Стојановић и Цветковић,
учинићете изузетну част и посебно
задовољство, ако у петак, 1. јула 1994. год.
у 20 h у Великој сали Хотела „Београд“
присуствујете***

в е н ч а њ у

ЈЕЛЕНЕ ЦВЕТКОВИЋ

и

ИГОРА СТОЈАНОВИЋА

***Уз дубоко поштовање очекујемо Вас
у својим домовима од 18,30 h.***

***Зора и Душан
Цветковић, „Лешњак“
Јужномор. бригада 68
Тел.: 42-080***

***Гордана и Трајан
Стојановић, „Тролиш“
Пионирска бр. 11
Тел.: 44-337***

***Позивница за венчање Миланове и ауторове братанице
Јелене и Игора Стојановића***

⁵⁴² *Ко је ко – писци из Југославије* (приредио Милисав Савић), Београд, 1994, стр. 260.

⁵⁴³ М. С. Димитријевић, *Мало поезије*, песма Драгиње Урошевић *Господин Месец* – Ручак, „Васиона“, 1993, XLI, 5, стр. 104.